

страни — чрѣзъ постѣпките. Азъ ви виждамъ отвѣтрѣ като карамфили, ама нѣкои още неразцвѣтѣли. Имате пѣпки, нѣкои обѣщаватъ да се развиятъ въ бъдаще. Не искамъ само да цвѣтите, но и да завържите и узрѣете. Ангелитѣ идватъ като пчелитѣ, ще оплодотворятъ цвѣтоветѣ въ душитѣ. Ако цвѣнете, вие сте вече въ общение съ тѣхъ. Каква дълбока наука е това, а колко работи има още да узнаете! Трѣбва да ви дамъ десетъ лекции; но да ви разправамъ тия работи, които сж много уморителни, вие ще кажете че не е интересно, и ще заспите. И прави сте, защото не сте още готови за това. Ще дойде врѣме, когато ще бъдете готови. Напр. ако вземете да ядете медъ и прѣядете, ще ви се втрѣсне. Защо? Защото сте се прѣситили. Дружите съ нѣкой добъръ човѣкъ, черпите постоянно огъ него, по едно врѣме речете: „Да се махне отъ мене; не мога да го гледамъ“. Вамъ трѣбваше да ви се даде толкова медъ и да дружите съ човѣка дотолкова, колкото да не ви се втрѣсне. Тѣй сжщо и вие не давайте много отъ вашия медъ, достатъчно е по една лъжичка, а не цѣла паница, за да се не втрѣсне на гостенина; защото и българската поговорка казва: „Прѣкаленъ светецъ и Богу не е драгъ“. Вие четете и четете и се سباбичосвате. Прочетете само единъ стихъ, спрете се върху него и разсждавайте. „Богъ е любовъ“ — разсждете, въ какво отношение е любовъ, и почувствувайте тази любовъ въ себе си. Тя не трѣбва да бжде, както когато изядемъ ябълка или котката нѣкоя мишка. Да ви любя — това значи да влѣза въ васъ; да ме любите — това значи да бждете въ мене вжтрѣ.